

Száznegyven szegedi kereskedésben beszüntették a dohánykisárusítást.

(Saját tudósítónktól.) Régóta vár a közönség intézkedést, amely az országszerte uralkodó dohányinség megszüntetését, vagy legalább a rendelkezésre álló dohány mennyiség egyenlő elosztását célozná. Azt mondják, hogy a dohánytermelésnek a békében elért mértékét épp a háború miatt nem tudja fokozni a pénzügyi kormány és a szükség abból állott elő, hogy — nagyon helyesen — a katonákat látják el első sorban és ez oly nagy mennyiséget von el, hogy a megmaradt rész az itthoni szükséglet fedezésére nem elegendő.

A múlt év végén a pénzügyi kormányzat rendeletet intézett valamennyi pénzügyigazgatósághoz a dohánygyártmányok eladásának szabályozásáról. A rendelet alkalmazását megkezdtek Szegeden is. Időszerű tehát megvizsgálni, hogy a fogyasztó közönség igényeit — amint a rendelet mondja — hogyan kívánja a pénzügyi kormányzat a lehetőséghez képest az eddiginél jobban megővni.

Még a múlt évben, november 12-én, adta ki Teleszky János pénzügyminiszter a kérdéses rendeletet, amelynek egyes intézkedései eléggé ismeretesek. A szegedi kereskedőket nagyon érzékenyen sújtja az a mód, ahogy a pénzügyigazgatóságon a rendeletet magyarázzák, aminek egyik következménye az, hogy ez ideig *száznegyven szegedi kereskedőtől vonták meg a dohánykisárusítási jogot*. Igaz, hogy ezek közül mintegy *nyolcvan már is föllebezett*, ez azonban édes-keves vigasz az érzékenyen sújtott kereskedőknek, mert a pénzügyigazgatósági határozatot *föllebezésre való tekintet nélkül azonnal végrehajtják*. Nézzük meg már most, hogyan szól a rendelet ide vonatkozó része. „Meghagyom az igazgatóságnak, — mondja a pénzügyminiszter, — hogy az oly körzetekben levő nem kizárólagos dohánykisárusóknak, akik fűszer, szatócs, korlátolt vagy korlátlan italmérési, vegyeskereskedői vagy egyéb üzletekkel kapcsolatban gyakorolják a dohánykisárusítást és *amely körzetekben a fennálló kizárólagos dohánykisárusdák az ez idő szerint megszorított dohánygyártmány forgalmát a fogyasztó közönség igényeinek megfelelően akadály nélkül képesek kielégíteni*, a dohánygyártmány-hiány ideje alatt további rendelkezésemig a dohánygyártmányok kiadását szüntesse be.”

Ez a beszüntetés körülbelül 140 üzlettel szemben megtörtént. A magas számból nyilvánvaló, hogy a pénzügyigazgatóság végzetesen tévedett. A dohánygyártmányok kereskedők számára való kiszolgáltatását ugyanis nemcsak azokban a körzetekben szüntették be, amelyekben a forgalmat a kizárólagos dohánykisárusdák is le tudják bonyolítani a közönség igényeinek megfelelően. Irányadó elvként állítja fel azon kívül a rendelet a következőket: azokban a városokban, amelyekben elég kisárusda van, nem kizárólagos dohányárudáknak dohányt egyáltalán nem lehet kiszolgáltatni, de ha a város területének *egyes részein* a forgalmat a kisárusdák számuk korlátolt volta miatt nem elégíthetik ki, *nem szabad megszüntet-*

ni az illető körzetben a dohánynak a nem kizárólagos dohánykisárusok részére való kiszolgáltatását, sőt *„ily esetekben az illető körzetben levő minden nem kizárólagos dohánykisárus aránylagosan látandó el dohánygyártmányokkal.”*

Szegeden nem ez történt. A belvároson kívül nincs városrész, amelynek forgalmát a közönség és a kincstár igényeihez mérten tudnák ellátni a kizárólagos dohánykisáru-

dák. Nincs tehát jogosultsága annak, hogy a többi városrészben beszüntették a kereskedők számára való dohánykiszolgáltatást. Azt pedig egyenesen megtiltja a rendelet, hogy a város területének egyes részein az egyik kereskedő kapjon dohányt, a másik nem. Felsővároson pedig ez történt. Minden jel arra vall, hogy ugyanez a helyzet a többi városrészben is.

A kereskedők nagy részét sújtja indokolatlanul ez a végrehajtás, amely messze eltávolodik a miniszter intencióitól. Ezt a súlyos sérelmet haladéktalanul orvosolni kell.

Indítványok napja.

— Fodor Jenőt választotta meg a közgyűlés tanácsnoknak. —

(Saját tudósítónktól.) Az év első közgyűlésén a városatyák zsufolásig megtöltötték a közgyűlési termet, de zsufolva voltak a karzatok is. A kedélyeket természetesen a napirendre kitűzött tanácsos-választás tartotta izgalomban; mindenki a választás eredményét leste, várta és az esélyeket latolgatta. Hogy a törvényhatósági bizottság tagjai ilyen feltűnően nagy számban jelentek meg, szintén a választásnak tulajdonítható; éppen ezért nem lehet azon sem csudálkozni, hogy az ezt megelőző pontok tárgyalásánál a közgyűlés nagy többsége egyes szónokokkal szemben igen türelmetlen magaviseletet tanusított. Egyes felszólalókat szóhoz sem hagytak jutni, másoknak pedig egyetlen hangját sem lehetett megérteni az izgatott és türelmetlen zajtól. — Szavazzunk! szavazzunk — ez volt a jelszó a szerdai közgyűlésen és az elnöklő főispán bizony igen gyakran volt kénytelen nyugalomra inteni a városatyákat. A választást megelőző pontok így csak részben tudták lekötöni a közgyűlés figyelmét, de a vita néha mégis izgalmas harccá fejlődött.

A közgyűlés első délutánján mindössze a tanácsi előterjesztésekig tudott eljutni a törvényhatósági bizottság a tárgysorozatra kitűzött interpelláció és hat indítvány miatt és ezek tárgyalása során — bár több ízben forogtak komoly veszélyben — mindig a tanácsi előterjesztések kerültek ki győztesen. Különösen nagy volt a veszély a hattagu közéletmezési tanács szervezése ügyében beadott indítvány tárgyalásánál, az elnöklő főispán bölcsessége és jóakarata azonban végre mégis eloszlatta a félreértéseket.

Dr. Cicatricis Lajos főispán elnökölt. Dr. Tóth Béla felolvasta a polgármester havi jelentését, amit a közgyűlés tudomásul vett. Következett dr. Papp Róbert interpellációja, amit a cukorutalványok kiosztása körül a múlt hó elején tapasztalható tolongások ügyében intézett a polgármesterhez.

Az interpellációra Balogh Károly válaszolt. Tény, — mondta, — hogy pár napon keresztül nagyobb arányú torlódások támadtak a rendőrlaktanyák előtt, amelyek a cukorutalványok kiállítását végezték. A hatóság azonban sürgősen intézkedett, hogy a közönséget megkíméljék a tolongásoktól. Ezért változtatták meg úgy a rendet, hogy maga a kereskedő állítja ki az utalványt, a melyet a közéletmezési hivatalnál csak le kell bélyegeztetni. Így egyszerre 250 helyen juthat a közönség utalványhoz és a tolongások nyomban az intézkedés után meg is szűntek. Ugyanilyen rendszer szerint fog

történni ezután minden fontos élelmiszer kiosztása, úgy, hogy a közönség többé nem lesz kénytelen tolongani. Kéri válaszában tudomásulvételét.

A közgyűlés a választ egyhangulag tudomásul vette, ami után az indítványokra került a sor. Bokor Pál helyettes-polgármester dr. Kószó István indítványát ismertette az utcajárdák süppedése okának megállapításáról. Az aszfaltjárdák általában hasadozottak az egész város területén. Különösen feltűnő a járda süppedése és megrepedése az állami felsőkereskedelmi iskola mellett. Indítványozza, hogy a süppedés okait szakértők véleményének meghallgatásával állapítsák meg. A tanács azzal a javaslattal terjeszti az indítványt a közgyűlés elé, hogy a folyam mérnöki hivatal és a városi mérnöki hivatal szakvéleményének kikérése végett adja ki az ügyet a tanácsnak azzal, hogy amennyiben intézkedésre szükség volna, a két hivatal a terv és a költségvetés bemutatásával tegyen javaslatot.

Dr. Kovács József azt hiszi, hogy ez az eljárás nagyon hosszadalmas lesz. Egyszerűbb lenne felbontani a járdákat és új beton-alapot adni nekik.

A közgyűlés a felszólalás után egyhangulag hozzájárult a tanács javaslatához.

(Uj szervezeti szabályrendelet készül.)

Taschler Endre főjegyző Valihora Istvánnak indítványát ismertette az adóügyosztály és adóhivatal különválasztásáról. Pásztor József a szervezeti szabályrendelet részletes átdolgozására tett indítványt, miután a ma érvényben levő 15 év alatt elavult. A tanács javasolja, mondja ki a közgyűlés, hogy Pásztor József indítványát elfogadva, kiadja azt Valihora indítványával együtt a tanácsnak azzal, hogy a szervező bizottsággal tárgyalassa le a szervezeti szabályrendeletet és a nyári szünetben revideálja. Ezirányú javaslatát pedig a szeptemberi közgyűlésen terjessze elő.

Valihora István örömmel fogadja a tanácsi javaslatot, de indítványozza, hogy már a júniusi közgyűlés elé terjessze be a tanács a módosított szervezeti szabályrendeletet.

Dr. Balassa Ármin azon a nézetben van, hogy ilyen reformgondolat felvetésére a mai idők egyáltalán nem alkalmasak. Ma még nem tudhatjuk, hogy miként alakulnak a háború után a közélet és közigazgatás strukturái. Kérde, van-e értelme, hogy a közgyűlés foglalkozzék ezzel a kérdéssel, holott nem tudja, lesz-e alkalma ezt majd érvényesíteni is. Indítványozza, hogy a nem időszerű és gyakorlatiatlan javaslat fölött a közgyűlés térjen napirendre és utasítsa a tanácsot, hogy majd a háború után jöjjön erre vonatkozó konkrét javaslattal a közgyűlés elé.

Wimmer Fülöp: Nagyon könnyen meg lehet dönteni azokat az érveket, amelyekkel